

POZBAWICIEL (1) *sb m*

N sg pozbawidél.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto pozbawia czegoś; łupieżca [czego]: Fraudator praedae, Pozbawiciel łupu ten który sobie wziętek łup przywłaszczył [!]. *Mqcz* 136b.

JR